

Asociația Umanitară „Alexandru Damian“, un strop de lumină și alinare în viața copiilor bolnavi de cancer.

În urmă cu un an și ceva prin lucrarea lui Dumnezeu am văzut la statusul unui coleg un link ce ducea spre un blog al unui copil de numai 3 ani ducea la acea vreme o cruce mult prea grea pentru el. Avea o tumoră malignă în abdomen (o „comoară“ despre care Alex știa că trebuie scoasă la lumină cât mai curând)

. Medicii români din păcate nu l-au putut ajuta însă din fericire s-au găsit soluții în Franța. Pentru a se însănătoși micuțul înger avea nevoie însă de 165.000 de mii de euro, sumă ce depășea posibilitățile familiei Brisc.

Pentru că ador copiii am vrut să fiu alături de acest înger ce m-a copleșit cu zâmbetul lui și privirea gingașă așa că am decis să îi scriu domnului Brisc.

Încă dintru început i-am spus foarte sincer că financiar era destul de greu să îi ajut dar că mă voi ruga pentru dâșii și că vreau să fiu alături de ei măcar cu rugăciunea, cu dragostea frățască și un cuvânt bun. Domnul Claudiu mi-a mulțumit foarte amabil și plin de căldură pentru susținere și deși era ocupat și era mereu pe fugă să strângă bani și să obțină formularul E 112 care i-ar fi ajutat foarte mult în diminuarea costurilor, avea totuși amabilitatea să îmi răspundă la scurtele întrebări pe care i-le adresam uneori cu privire la starea copilului, la rezultatele unor analize despre care citeam pe blog sau alte asemenea.

Cu ajutorul lui Dumnezeu și a unor oameni de suflet ce au susținut familia prin donații sau

Cuvintele unui voluntar

Written by Răzvan Ciule
Monday, 05 July 2010 07:38

organizarea de diverse evenimente pentru strângerea de fonduri, micuțul Alexandru Damian a primit o nouă șansă la viață, avansul de 110.144 euro solicitat de Institutul de Cancerologie din Paris-Villejuif (Gustave Roussy) iar pe data de 8 august 2009, micuțul îngerăș pornea cu nădejde alături de părinții lui spre medicii ce îi puteau scoate micuța „comoară“ de 10 cm, readucându-i zâmbetul pe chip, curmându-i suferința și restabilind pacea în inimile părinților, bunicilor și ale noastre ale celor ce îl iubim sau i-am fost alături.

Formularul E112 a venit însă era prea târziu, părinții achitaseră cea mai mare parte din banii necesari tratamentelor iar restul au fost obținuți de la statul francez printr-un ajutor medical, dar ce este cu adevărat important este că acum după un an micuțul Alex este sănătos, operația a reușit iar el este acum fericit alături de părinții, bunicii și fratele său mai mic David.

Încă din perioada de spitalizare părinții micuțului Alexandru Damian au decis că în semn de recunoștință față de cei ce le-au fost alături și de compasiune pentru toți părinții și copiii bolnavi de cancer, din banii rămași să pună bazele unei Asociații Umanitare ce poartă numele micuțului, având ca scop informarea celor din jur cu privire la tipurile de cancer, la modul de prevenție, la soluțiile existente, informații privind modul de solicitare, obținere și completarea a formularului E112, etc. De asemenea Asociația își propune să ușureze în mod concret viața bolnavilor de cancer prin susținerea părinților, dotarea spitalelor cu aparatură de calitate, punerea săptămânală la dispoziția părinților și a pacienților din secțiile de oncologie (în special Cluj-Napoca) a unor fructe, iaurturi, dulciuri și alte alimente sănătoase. De asemenea membrii Asociației și-au propus chiar să umple timpul pacienților ce petrec perioade lungi în spital prin dotarea saloanelor cu televizoare, dvd-uri, jucării, clovni, etc. De asemenea Asociația nu a ezitat să ofere chiar și asistență financiară în limita posibilităților unor părinți aflați în imposibilitatea de a achita biletele de avion ori diverse costuri ale tratamentelor. Mai multe informații puteți citi chiar voi pe site-ul Asociației.

Înro discuție avută acum două zile cu domnul Brisc, dânsul mi-a propus să devin voluntar al Asociației Umanitare „Alexandru Damian“. Deși mai sunt implicat în trei voluntariate la Asociația „Caritas Catolica“, „Famisaj“ și „Crucea Roșie Română“ am acceptat cu mare drag propunerea dânsului din mai multe motive pe care deși nu am apucat să i-le mărturisesc, le voi împărtăși acum atât cu dânsul cât și cu voi.

1. Iubesc enorm copiii și aș face orice să îi fac fericiți și să îi văd sănătoși
2. Pentru că eu cred cu tărie în lucrurile și valorile promovate de această asociație și îmi doresc cu tot sufletul să le văd devenite realitate.
3. Pentru că am încredere în sinceritatea și onestitatea acestor oameni. Având în vedere că familia Brisc a trecut personal prin toate încercările pe care le implică lupta cu cancerul,

Cuvintele unui voluntar

Written by Răzvan Ciule
Monday, 05 July 2010 07:38

consider că vor lupta cu toată inima lor pentru acei copii. Puterea de înțelegere a părinților și a dramelor prin care trec pacienții este cu totul alta după ce ai trăit personal această experiență nefastă extrem de dură și de aceea sunt convins că vor face tot ce pot să ajute și fiecare bănuț al Asociației va fi folosit pentru copii.

De la început domnul Brisc mi-a spus că e mult de lucru dar am decis ca de dragul acestor copii să îmi asum această muncă de voluntariat. Dacă lucrând împreună la actualizarea, corectarea și promovarea aceluși site cu informații ori traducerea unor documente medicale voi putea aduce alături de ceilalți membri ai Asociației Umanitare „Alexandru Damian“ voi reuși să contribui alături de ceilalți membri aducând un strop de lumină în sufletele, în viețile și pe chipurile acestor copii voi ști că munca noastră a meritat din plin.

Profitând de vacanță hotărâsem ca vineri să scriu foarte mult, să lucrez la site-uri și să fac diverse lucruri dar voia lui Dumnezeu a fost alta și am fost chemat la o jertfă de suflet, deși aveam planificate anumite activități Dumnezeu a pus în mine atunci o bucurie imensă și mi-am dat seama că în momentul respectiv trebuia să le las toate pentru acei copii de îndată ce propunerea domnului Brisc a apărut m-am pus să lucrez, eram atât de entuziasmat și dornic să ajut încât am uitat de tot, chiar și de mâncare. Seara corectasem și aranjasem tot site-ul pregătindu-l pentru motoarele de căutare. Muncisem mult dar nu eram obosit, eram doar fericit că am putut să fac ceva, aflasem de pe site lucruri și informații folositoare, ba chiar văzusem câteva din poveștile de viață a unor îngeri pe care domnul Brisc îi ajutase în măsura puterilor alături de restul asociației.

Mânat de dragoste și dorința de a ajuta eram mulțumit că am pus început bun și îmi doream, așa cum îmi doresc și acum ca munca mea să fie de folos și cândva să aflu că am contribuit prin jertfa mea la zâmbetul unui înger ori că am adus un strop de pace, credință și mângâiere, un strop de nădejde, o fărâmbă din dragostea lui Hristos în inimile părinților ce își văd copii suferind de cancer. Aveam însă să primesc o frumoasă lecție de smerenie de la domnul Brisc care deși ajutase deja câțiva copii îmi spunea smerit că nu e mulțumit că își dorește mai mult și că adevărata lui împlinire va fi atunci când va vedea măcar câțiva copii vindecați, plimbându-se pe stradă, când va vedea niște echipamente medicale noi oferite de asociație secțiilor de oncologie ori atunci când va putea organiza tabere pentru copiii vindecați sau bolnavi de cancer.

Avea dreptate suntem încă la început avem de urmat un drum lung și anevoios. Asemeni unui copil abia acum învățăm să mergem și scopul nostru este departe de a fi împlinit, poate că bucuria mea e prematură dar totuși asta nu mă împiedică să mă bucur de realizările acestor oameni minunați, să îi mulțumesc lui Dumnezeu că îmi îngăduie să le fiu alături ori să îi felicit cu respect, dorindu-mi ai răsplăti printr-o îmbrățișare caldă și plină de recunoștință.

Cuvintele unui voluntar

Written by Răzvan Ciule
Monday, 05 July 2010 07:38

Acești oameni muncesc mult însă o fac cu multă dragoste și dăruire jeftețnică și suntem fericiți că putem face ceva. Într-o asemenea asociație nu munca este cel mai greu lucru cu care te confrunți și nici birocrăția sau piedicile puse uneori de statul român căci atunci când ajuți un copil și îl vezi zâmbind uiți de tot, ceea ce e cu adevărat greu e să îi vezi suferind ori să-i vezi plecând spre cer mult prea curând, fără ca tu să mai poți face ceva. Încă din prima zi ca voluntar am fost informat de domnul Briscă că unul din copiii pe care Asociația încerca să-i ajute, micuțul Bogdan Marian Marinescu a plecat printre îngerii la numai 4 anișori în urma unui „Sarcom embrionar hepatic“. Nu l-am văzut sau cunoscut vreodată dar îmi pot imagina lesne suferința lui și lacrimile celor ce l-au iubit de aceea am acceptat rugămintea domnului Claudiu de a scrie câteva cuvinte despre el pe site-ul asociației și am încercat să pun în ele toată sensibilitatea, dragostea și compasiunea pe care Dumnezeu a pus-o în acel moment în inima mea față de acel înger, plecat mult prea devreme și față de părinții lui.

Pentru Bogdan și ai lui nu mai putem decât să ne rugăm și să le fim alături dar ca el există o mulțime de îngeri ce așteaptă un ajutor de la noi. Acești oameni ce lucrează cu drag la Asociația Umanitară „Alexandru Damian“ vor să schimbe ceva și de aceea m-am alăturat și eu cu tot sufletul în demersul lor dar singuri nu vom face nimic, avem nevoie de voi, numai împreună putem schimba ceva în viața acestor copii.

Fiți alături de noi ca împreună să aducem un zâmbet pe chipul acestor copii!

Intrati pe [site-ul personal al lui Răzvan](#)